

ETSIVÄ NAINEN

JOHANNA LÖNNQVIST

Johanna Lönnqvist

Etsivä nainen

Anokaa, niin teille annetaan. Etsikää, niin te löydätte.

Kolkuttakaa, niin teille avataan.

Sillä jokainen anova saa, etsivä löytää ja kolkuttavalle avataan.

Matt. 7:7-8

Johanna Lönnqvist

Etsivä nainen

© 2025 Johanna Lönnqvist

Kannen suunnittelu: Johanna Lönnqvist

Sisuksen taitto: Johanna Lönnqvist

Kuvat: Johanna Lönnqvist

Raamatun jakeet: Raamattu Kansalle 2012

Kustantaja: BoD · Books on Demand, Mannerheimintie 12 B,
00100 Helsinki, bod@bod.fi

Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Friedensallee 273, 22763 Hampuri,
Saksa

ISBN: 978-952-80-9500-2

Sisällysluettelo

Kuinka löysin kristinuskon.....	7
Rakkauden harha.....	10
Mitä on rakkaus?.....	12
Häpeästä vapauteen.....	14
Totuus vapauttaa.....	18
Tuskasta vapautumista.....	22
Toimiva pelastussuunnitelma.....	24
Uudistumista.....	27
Miksi uskoa?.....	29
Pelkään.....	32
Ei mitään kestäväää.....	34
Jumalan hyvyys.....	37
Jokainen aamu on armo uus.....	39
Sukupuoliasioista.....	41
Kunnioituksen puute.....	43
Kateus.....	46
Syntiinlankeemus.....	48
Kuinka välttyä lankeemukselta?.....	50
Ylpeästi Jeesuksen oma.....	52

Viha.....	54
Taistelu pahaa vastaan.....	57
Terveisiä taistelutantereelta.....	60
Varokaa eksytystä!.....	63
Omavanhurskauden harha.....	69
Kaikki muu paitsi risti on turhaa.....	74
Ei mitään kestäväää (osa 2).....	76
Kapeaa tietä pitkin.....	79
Rakkaus on tärkein.....	82
Valhe vs totuus.....	86
Armahdan itseni ja muut.....	91
Minun asemani.....	94
Vihan sitoma.....	100
Kohti rakkautta.....	103
Lahjaksi saatu.....	106
Jumalan seurakunta.....	109
Missä Sinä olit silloin?.....	112
Missä viipyy herätys?.....	116
Kuinka pelastua uuteen elämään ja välttyä kadotukselta?.....	119
Loppusanat.....	123

Kuinka löysin kristinuskon

4.9.2023: Vuonna 2009 löysin itseni hyvin pimeästä ja synkästä paikasta. Kuningas alkoholi vei minua kuin pässiä narusta. Join ja tein pahoja asioita. Jokainen alkoholisti tietää mitä pahoja asioita sisältyy juopon elämään: petos, epärehellisyys, valheet, moraalinen rappio jne. Kovan juomisen jälkeen koin kovaa tuskaa. Krapula-aamuna makasin sängyssäni ahdistuksen vallassa. Ristin käteni ja rukoilin Jumalaa, että joko kuolisin tai lopettaisin juomisen. Ei mennyt montaakaan kuukautta kun jälkimmäinen tapahtui.

Juomisen aiheuttaman epätoivon vallassa olin tilannut kotiini kristillisiä kirjoja. Antibukset ja A-klinikan kohtuukortit kokeiltuani en enää keksinyt mitään muuta keinoa. En kuitenkaan ymmärtänyt mitään tilaamistani kirjoista. En tuntenut kristittyjä enkä uskaltanut mennä yhteenkään seurakuntaan. Jumala kuitenkin näki tuskani ja taisteluni, ja tammikuussa 2010 sain kokea ihmeen jonka seurauksena raitistuin. Vaikka en vielä tuolloin löytänyt kristinuskoa, alkoi raitistumisen myötä hengellinen jano joka kasvoi kasvamistaan.

Etsin Jumalaa, mutta vääristä paikoista, kuten New Age-jutuista. Kävin myös kristillisissä kokouksissa mutta en ollut valmis jättämään syntielämää. Raitistumisesta huolimatta roikuin vielä muissa riippuvuuksissa jotka kahlitsivat minua turmion vankeuteen. Sitten eräänä päivänä, kovin yksinäisenä ja pettyneenä, kyselin itseltäni, mikä tämän elämän tarkoitus mahtaa olla? Kaikki tuntui niin turhalta, tyhjältä ja merkityksettömältä. Vaikka elämäni päällisin puolin näytti korrektilta, sydäntäni piinasi tyhjyys ja rakkaudettomuus. Sitten erään kerran oleskellessani isovanhempieni asunnolla tartuin erääseen kirjaan ja avasin sen. Kyseinen kirja oli Katekismus, ja silmäni osuivat

heti ensimmäisellä sivulla kohtaan jossa sanottiin näin: *Se, mihin ennen muuta turvaudumme, on meidän jumalamme.*

Yhtäkkiä hengelliset silmäni avautuivat ja näin kuinka koko elämäni ajan olin luottanut ihmisiin etsiessäni rakkautta. Kerta toisensa jälkeen jouduin pettymään kun en saanutkaan kokea pyyteetöntä, täydellistä rakkautta. Tuosta hetkestä alkoi valtava henkilökohtainen herätys. Yötä myöten luin hengellistä kirjallisuutta sekä Raamattua ja katselin netistä kristillisiä ohjelmia ja opetuksia. Rakastuin Jeesuksen nimeen ja aloin kaipaamaan yhteyttä muihin kristittyihin. Kaupungissani toimi tuolloin ”Healing Room” joka oli yhteiskristillinen rukouspalvelu, paikka johon kuka tahansa saattoi mennä pyytämään rukousta. Kävin siellä, ja tapasin muita etsiviä. Ihmisillä oli jo silloin kova tuska ja rakkauden kaipuu. Ja tämä oli paljon ennen koronaa, Ukrainan sotaa ja inflaatiota!

Lopulta menin eräänä sunnuntaina kotikaupunkini helluntaiseurakuntaan ja koin heti tulleeeni kotiin. Jäin sille tielle. Mutta enpä arvannut, että tästä vasta alkoivat kovat vuodet. Jumalan piti vielä korjata rikkinäisyyttäni, ja se vasta olikin kivulias tie. Menin naimisiin Jumalan tahdon vastaisesti, sain kaksi lasta, erosin, kasvatin ja hoidin lapsiani lähes yksin. Uuvuin, mielenterveyteni reistaili. Mutta virheistäni huolimatta Jeesus kulki rinnallani. Minä roikuin Jeesuksessa kun en muutakaan osannut. Herra johdatti minut terapiaan. Rukoillessa ja Raamattua lukiessa itsetuntoni ja omanarvontunteeni rakentuivat pala palalta. Vaikka harhauduin vielä synnin tielle, Jumala kutsui takaisin. Sydämeeni oli juurtunut terve jumalanpelko ja tietoisuus elämän rajallisuudesta.

Pelastuminen ei ole itsestäänselvyys edes kristitylle. Jos elää tietoista syntielämää, ei voi todellakaan olla varma mihin sielu fyysisen kuoleman jälkeen suuntaa...minä en tiedä näistä asioista muuta kuin sen, että itse haluaisin päästä Jeesuksen luokse, ja jos elän tietoisessa

synnissä saatan joutua helvettiin. Sitä riskiä en halua ottaa. Kaltaiseni syntinen ihminen ei voi tehdä muuta kuin luottaa Jeesuksen armoon ja Jumalan Sanaan jonka Hän Raamatussa ilmoittaa. Tämä liha ja maailma synteineen riistää ja raastaa, mutta onneksi tämä maanpäällinen vaellus ei kestä ikuisesti ja kuten Jeesus on luvannut, Hänen verensä kautta me saamme vastaanottaa lahjana iankaikkisen elämän:

Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainutsyntyisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä. Joh. 3:16

Rakkauden harha

16.9.2023: Rakkaus, tuo naurettava illuusio joka saa ihmisen kärvistelemään tuskan kourissa. Unettomia öitä, kyynelten turvottamia silmäluomia, haparoivia käsiä jotka yhä uudestaan hamuilevat puhelinta siinä toivossa että HÄN, se joku ihmeellinen superpelastaja, olisi lähettänyt edes yhden sanan, merkin, jotakin joka todistaisi siitä että HÄN ajattelee sinua, muistaa sinun olemassaolosi, kenties jopa kaipailee sinua. Loputonta odottamista. Odotan, odotan. Menetän ruokahaluni, vatsassa kihelmöi, kurkin ikkunasta, vilkuilen puhelinta, odotan kunnes vaivun levottomaan uneen. Säpsähdän hereille: ei vielääkään mitään.

Tätä paskaa ihmiset kutsuvat rakkaudeksi. Minäkin menin siihen harhaan. Jonnekin ihmisen sydämeen on kirjoitettuna rakkauden kaipuu. Vai liekö se sittenkin puhdasta biologiaa? Kaipuuta yhdistyä toiseen ihmiseen. Sielu kaipaa validointia: minä kelpaan, minut huomataan, minua rakastetaan. Tämä ihmeellinen voima sisällämme saa meidät tekemään ihmeellisiä – ja hulluja- asioita. Kuinka mielikuvituksellinen onkaan mustasukkainen sydän! Se punoo uskomattomia suunnitelmia rakkauden valloittamista ja varjelemista varten. Päivänvalossa nuo suunnitelmat näyttävät naurettavilta, mutta yön pimeinä tunteina ne lievittävät edes hieman sitä sietämätöntä tuskaa joka aiheutuu siitä kun rakkauden illuusio on vaarassa pirstoutua.

Täytyy myöntää: harvoin he meitä todella rakastavat. Joku voi puhua rakkaudesta, mutta teot näyttävät totuuden: eivät he jätä vaimoan, eivät he ilmesty keskellä yötä ovellesi tunnustamaan rakkauttaan. Vanha klisee: mies soittamassa kitaraa ja laulamassa serenadia naisen

Elämänmakuista kerrontaa yhden naisen
hengellisestä etsiskelystä. Matkaan
mahtuu lankeemuksia ja epätoivoa mutta
horisontissa siintää kirkkaana iankaikkisen
elämän antaja Herra Jeesus Kristus.

Aikaisemmat julkaisut:

Nimellä Viola Vapaa: runoteokset *Suu
puhtaaksi!* (2023) ja *Syvempiä sävyjä*
(2023).

Nimellä Heidi Veis: runoteos *Kevät* (2024) ja
omakohtainen todistus *Vapaa Nainen*
(2024).

